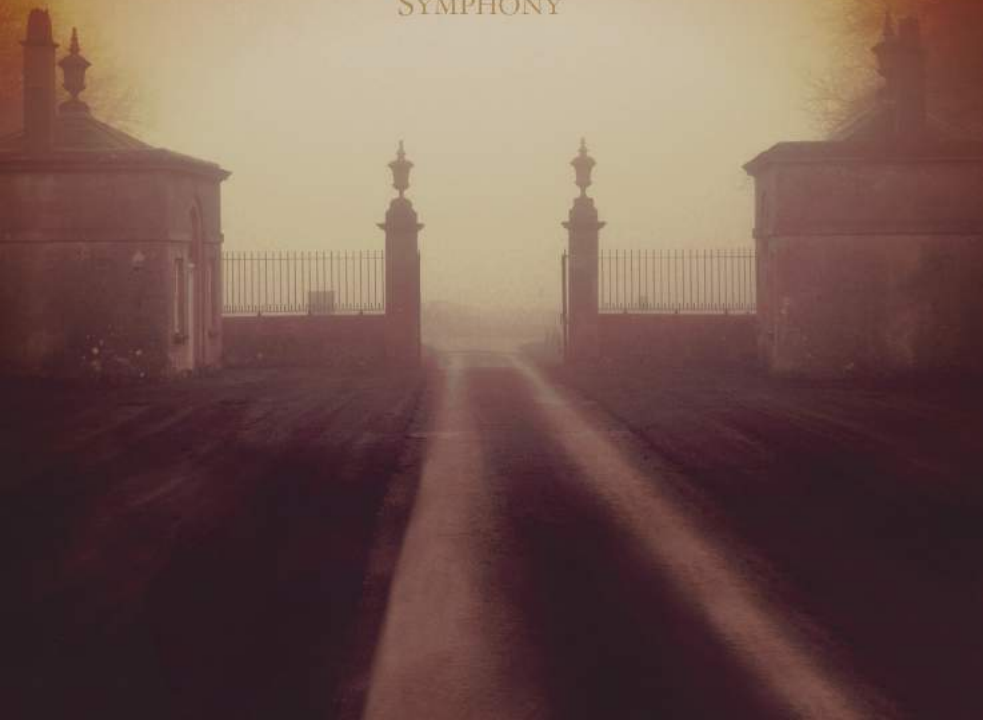

EMRE ARACI
IN SEARCH OF LOST SOUNDS
SYMPHONY

Suadiye, 1974

EMRE ARACI
IN SEARCH OF LOST SOUNDS

SYMPHONY

Kayıp Seslerin İzinde Senfonisi

Adam Klemens, conductor
FILMharmonic Orchestra, Prague

- I. Misterioso nobilmente e maestoso - Allegro moderato 9. 20
II. Adagio 7.09
III. Allegro giocoso - Largo doloroso 10.53
IV. Adagietto 10.57
V. Allegro con brio 6.31

Pyotr İlyiç Çaykovski'nin Madam Nadezhda von Meck'e yazmış olduğu bir mektubunda ona Heinrich Heine'nin "kelimelerin bittiği yerde müzik başlar" sözünü hatırlattığı gibi, müzik sanatı, icra olunduğunda ortaya çıkan seslerin fiziksel titreşimiyle, tenlere ve daha da ötesinde bu seslere hassas ruhların derinliklerine dokunabilme kudretiyle belki de sanat türleri arasında en soyut, ama aynı zamanda hislerin aktarılmasında en kuvvetli ortamı yaratıcı sanatçıya sağlar. Bu ortam aynı zamanda yaratıcı bir ruh için sözlerle ifade edemediği duygularını bir zaman kapsülü içerisinde saklayabilmesi, gelecek kuşaklara aktarabilmesi açısından da mucizevi bir reçetenin şifresidir. Çocukluk hatıraları, özel anlam taşıyan yerlere yapılmış ziyaretler, romantik kaleler, sevilen yazarlardan edebi alıntılar, eski tablolar ve geçmişten kalma soluk fotoğraflar *Kayıp Seslerin İzinde* senfonisinde hatırlanmakta ve zaman içerisinde biriken bu duygular en nihayetinde kişisel bir müzik diline dönüşmektedir; bu dil aynı zamanda dinleyiciyi de kendi geçmişine doğru benzer bireysel bir yolculuğa davet etmeyi amaçlamaktadır.

Yaratılmış bir müzik eserinin üzerinde yaratıldığı nota kağıtlarından deşifre edilmeden, seslendirilmeden ulaşması gereken kulaklara ve kalplere kavuşması şüphesiz ki mümkün olamaz. Yaratıldıktan sonra uzun bir süre *Kayıp Seslerin İzinde* senfonisi de işte hep bu anı bekledi. Ta ki senelerdir sanatıma destek veren değerli arkadaşım Dr Eyüp Sabri Çarmıklı benden Nuro Holding'in kuruluşunun 50. yılı anısına özel bir albüm kaydı isteyinceye kadar. 13 ve 14 Şubat 2016 tarihlerinde Prag'da kaydedilen senfoni böylelikle seneler sonra hayat bulmuş oldu. Eserime hayat veren Çarmıklı Ailesi ve Nuro Holding'e bu özel ve anlamlı yıllarında en derin şükranlarımı sunar, kayıta ve baskıda emeği geçen herkese içtenlikle teşekkür ederim.

Emre Aracı

In a letter to his patron Madam Nadezhda von Meck, Pyotr Ilyich Tchaikovsky reminded her of Heinrich Heine's famous epithet: "Where words leave off, music begins". With its power physically to touch our bodies with vibrations, music provides the creative artist with perhaps the most abstract, yet at the same time the most powerful, medium of expression. It endows the creative soul with magical codes to access a miraculous time capsule, where feelings - that words cannot express - can be preserved forever. Memories from childhood, visits to places of special significance, romantic castles, quotations from favourite authors, old paintings and faded photographs are all remembered in the symphony *In Search of Lost Sounds*. The emotions aroused by these accumulated memories are captured in this profoundly personal composition. The language of the Symphony invites others to embark on similar, individual journeys to their own past.

It is impossible for a musical composition to reach the ears and hearts of others without being freed from the sheets of manuscript paper on which it was originally written. For years, the symphony, *In Search of Lost Sounds*, lay dormant and untouched, hidden away in a cupboard. Early in 2016, however, my kind friend, Dr Eyüp Sabri Çarmıklı, who has supported my work for many years, commissioned me to record a new album to mark the 50th anniversary of the foundation of Nuro Holding. The symphony was finally liberated and came into being at recording sessions in Prague on 13 and 14 February 2016. I wish to express my deepest gratitude to the Çarmıklı family and Nuro Holding for giving life to my work on this special year of their anniversary and wholeheartedly to thank all those who contributed to its realization.

Emre Aracı

Edinburgh Castle (Ernest William Haslehurst)

I. *Misterioso nobilmente e maestoso - Allegro moderato*

“What is the good of your stars and trees, your sunrise and the wind, if they do not enter into our daily lives?”

E. M. Forster, *Howards End*

The opening horn theme in the symphony came to my mind one day as I was looking at a painting in an antiques shop in Saffron Walden. The painting reminded me of an early morning walk I had taken in hazy sunshine on Frederick Street, towards the castle in Edinburgh, where I used to live during my student years. Later I remembered this scene, as I was sitting on a bench on The Leas in Folkestone, not far from the old Grand Hotel. The theme returned to my mind as I gazed out at the rough waves in the Channel. Each time a wave hit the rocks a new vista from the past seemed to open up in the recesses of my mind. I had first come to these shores in 1977 as a small boy from Suadiye, once a charming seaside district in Istanbul, having crossed Europe by car with my family. And after Folkestone we travelled to London and eventually reached Edinburgh. As I was looking at the Channel that day many years later, I could clearly recall that journey and our crossing in similar stormy weather. With its pine trees, Folkestone reminded me then, as it does today, of the Suadiye of my childhood, where as children we used to watch the crashing waves, and the sea swirling from the southwesterly winds.

I was a student at Edinburgh University’s Faculty of Music when I discovered – in the works of the Turkish author Abdülhak Şinasi Hisar (1887-1963) – the joys of recording happy memories from childhood. The more I read Hisar’s Proustian works, the more mesmerised I became by the beauty of his poetic prose and his ability to make the reader feel keenly the sounds, smells and senses of a bygone age. I was inspired to compose a violin concerto based on Hisar’s *Bosphorus by Moonlight*. In 2002 a friend, Lady Lucinda Mackay, commissioned me to compose a piece of orchestral work to mark the Golden Jubilee of Her Majesty the Queen, the score of which was subsequently sent to Buckingham Palace. Years later, I decided to modify and add four further movements to the original work, which in time was to grow into a symphony, entitled *In Search of Lost Sounds*. “Childhood is measured out by sounds and smells and sights, before the dark hour of reason grows”, wrote John Betjeman in his autobiographical poem *Summoned by Bells*. The first movement of the symphony is the start of a search to make a childhood dream come true. But the hour of reason, like rough seas, high waves and winds, awaits in the not too distant future.

The Leas, Folkestone

Temple of the Four Winds, Castle Howard

II. Adagio

“Perhaps all our loves are merely hints and symbols; vagabond-language scrawled on gate-posts and paving-stones along the weary road that others have tramped before us”.

Evelyn Waugh, *Brideshead Revisited*

“Remember life has innumerable glittering prizes to offer but they must be sought. Reflect, but don't think too much and rather seek out Castle Howard and keep on seeking...”. Having read Evelyn Waugh's *Brideshead Revisited*, I received a note from a friend with these instructions to visit Castle Howard in Yorkshire, where the famous ITV series and also the subsequent film based on the novel were shot. This was also the house once visited by Lady Mary Montagu, celebrated for her Turkish Embassy letters. Although *Brideshead* was inspired by Waugh's stays at Madresfield Court and the Beauchamp family, the visit to Castle Howard, with its historic associations, was like stepping into a chapter of the novel. Here, the words “Et in Arcadia Ego” resonated.

With my friend's note in my hand, on a damp February day in 2011, I arrived at Castle Howard and was taken around the empty house on a private tour, just as Sebastian had taken Charles. This visit was subsequently to become the subject of an article and also the genesis of the second movement in the symphony. “As I was travelling along the misty Yorkshire landscape, I was imagining myself in a 1920s Morris-Cowley. Dark clouds in the distance were gathering as messengers of the approaching rain. After driving through bending roads, rolling green hills from one valley to the other we suddenly arrived at an imposing straight road with dips and lined with beech and linden trees. An impressive, tall and romantic column in the Roman style standing solitary in the middle of the landscape made us aware that we were finally at the outer boundaries of the estate [...] On the one side there was a pyramid reminiscent of Egypt, on the other an obelisk, in the distance a monumental Mausoleum, nearby the Temple of the Four Winds, dedicated to Diana, the Roman goddess of the moon, where on its steps one could easily imagine oneself in a free afternoon sitting with a life's friend, a kindred soul, and reading all the classical books that have shaped humanity. In the midst of all this splendour stood the majestic Castle Howard, Vanburgh's masterpiece, rising from the mist, with its reflection falling on the lake. No longer limited to my imagination, I felt as if I was finally able to take a real and firm step into the secret world of the once imaginary *Brideshead*”.

Saltwood Castle, Hythe

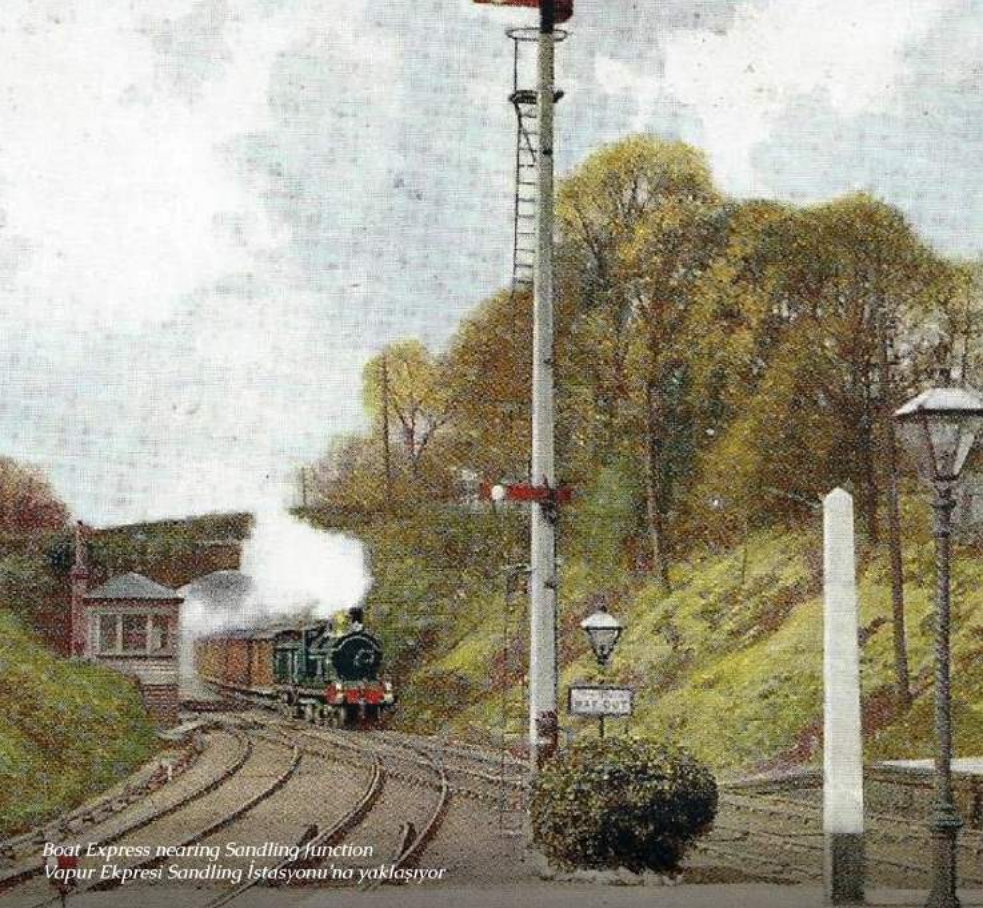
III. Allegro giocoso - Largo doloroso

“There is a curtain, thin as gossamer, clear as glass, strong as iron, that hangs forever between the world of magic and the world that seems to us to be real. And when once people have found one of the little weak spots in that curtain which are marked by magic rings, and amulets and the like, almost anything may happen”.

Edith Nesbit, *The Enchanted Castle*

I often take long walks to Saltwood Castle in Hythe, near my home. Each time I see the round twin towers of this secluded ancient castle rising above the trees, they remind me of a toy castle I used to play with as a child and also the heroic steadfast tin soldier in Hans Christian Andersen’s famous story, who was hopelessly enamoured by a ballerina standing on one leg, like himself. “The whole world is a series of miracles ... but we’re so used to them we call them ordinary things”, wrote Andersen. Perhaps I feel these miracles most in those walks to Saltwood Castle. After all, this was the place I had dreamt to find as a small child when I had set out on my journey from Suadiye.

But at the same time there was another revelation for me; a revelation voiced by Tchaikovsky in one of his letters: “It is pleasant to rest and look around. Memories abound. Happy moments when the young blood boiled, and life was satisfying; there are also painful memories, irreconcilable losses. All this is now somewhere far distant. It is both sad, yet somehow sweet to be immersed in the past”.

Boat Express nearing Sandling junction
Vapur Ekspresi Sandling İstasyonu'na yaklaşıyor

IV. Adagio

“What is the world to our hearts without love? What is a magic-lantern without light? You have but to kindle the flame within, and the brightest figures shine on the white wall; and, if love only show us fleeting shadows, we are yet happy, when, like mere children, we behold them, and are transported with the splendid phantoms”.

Johann Wolfgang von Goethe, *The Sorrows of Young Werther*

One evening, having attended a concert of Mahler's 5th Symphony at the Royal Festival Hall, I was returning home on the train. As we drew nearer the coast, I noticed the dense fog outside. The train passed through Sandling Station, not far from Saltwood Castle, and I recalled an Edwardian postcard of the Boat Express in full steam nearing Sandling Junction. “The weather varies between heavy fog and pale sunshine; my thoughts follow the exact same process” Virginia Woolf once wrote.

I was in a similar mood and impressions of a photograph depicting the gates of Dyrham Park in fog loomed in my mind. I had never visited the famous stately home near Bristol, but Merchant Ivory's adaptation of Kazuo Ishiguro's novel, *Remains of the Day*, had immortalised the house and those gates for me.

*The gates of Dyrham Park in fog
Dyrham Park'ın sisli kapısı
(Photograph: James G. Millward)*

Neuschwanstein Castle, Bavaria

V. Allegro con brio

“It is my intention to rebuild the old castle ruin of Hohenschwangau near the Pöllat Gorge in the authentic style of the old German knights’ castles, and I must confess to you that I am looking forward very much to living there one day [...] you know the revered guest I would like to accommodate there; the location is one of the most beautiful to be found, holy and unapproachable, a worthy temple for the divine friend who has brought salvation and true blessing to the world”.

Ludwig II, *Letter to Richard Wagner, May 1868*

I visited the fairy tale castles of King Ludwig II of Bavaria many times and on one occasion swam at dusk in the Alpsee, admiring the turreted silhouettes of Neuschwanstein and Hohenschwangau Castles. There was a special concert performance of *Lohengrin* at Nueschwanstein one evening, which I attended. And in the interval, as I stood on the balcony of the castle overlooking the Alps, I thought of the lonely world of Ludwig, his moonlit sleigh rides accompanied by his soldiers in their 18th century livery and all the palaces and the works of art he commissioned.

As I stood on that balcony I realized how I had devoted my entire life to trying to rediscover so many lost sounds and lives from the past and this reminded me of Marcel Proust, the greatest of all lost time seekers, whose childhood home at Illiers-Combray I had also visited in my search. Suddenly I could hear his words ringing in my ears: “The real voyage of discovery consists not in seeking new lands but seeing with new eyes” and with those new eyes I commenced my symphony.

I. Misterioso nobilmente e maestoso - Allegro moderato

“Günlük hayatımıza girmedikten sonra yıldızların ve ağaçların, gündeğümünün ve rüzgarın ne faydası olabilir ki?”

E. M. Forster, *Howards End*

“Yeryüzünde en çok aradığımız kendi saadetimizdir, sanırsınız. Fakat hakikatte ona, asıl sevgilimiz olan lezzeti bulmak için daima ihanet ederiz. Yaşadığımız zamanın bize bu saadeti bir türlü veremeyeceğini duyarak, onu ya geçmişte, yahut gelecekte hayal ederiz. Hepimiz daima ileride nasip olacak bir hayat umar ve hayalimizle mutlaka biraz orada yaşarız. Musiki her ruhun kaybetmiş olduğunu her zaman duyarak daima hasretini çektiği bir cenneti vaat eder. Bize güya hakikatlerin ötesinde gelecek harikulade hakikatlerin neşesinden dem vurur”.

“We think what we look for most on earth is our happiness. But in reality we betray that for the sake of acquiring taste, which is our true beloved. By sensing that the times in which we live in are unable to provide us with a feeling of happiness, we either imagine it to be in the past or in the future. We always hope for a life in the future and in our imagination always live there for a while. Music perpetually feels this sense of loss in the soul and promises a paradise, which it had forever been longing for. It supposedly makes us aware of the joys of a splendid future reality, beyond our reality”.

Abdülhak Şinasi Hisar, *Boğaziçi Mehtapları / Bosphorus by Moonlight*

Senfoninin birinci bölümünün açılışında kornolarda duyulan temayı İngiltere'nin Saffron Walden kasabasında bir antikacıda görmüş olduğum ve bana Edinburgh'daki öğrencilik yıllarımda oturduğum Frederick Street'ten kaleye doğru sisli bir sabah yaptığım bir yürüyüşü hatırlatan bir tablounun karşısında ilk olarak şuurumda duymaya başlamıştım. Bu manzarayı sonradan Folkestone kasabasında The Leas olarak bilinen promenad üzerinde bulunan tarihi Grand Hotel'in önündeki bir bankta oturmuş bir halde dalgalı denize bakarken de hatırlamış ve aynı temayı aklımda bir evirip bir çevirmeye başlamıştım. Her bir dalganın kayalara vuruşunda da geçmişten yeni bir pencere şuurumda açılmaya başlamıştı. İngiltere'nin güneydoğusundaki bu sahil kasabasına o tarihten tam çeyrek asır önce, 1977'de küçük bir çocukken İstanbul'un Suadiye semtindeki bir sahil sitesinden ailemle birlikte yola çıkarak Avrupa'nın bir ucundan diğerine arabayla o yolu katederek gelmiştik. Sonra da Londra üzerinden Edinburgh'a devam etmiştik. O an fırtınalı Manş Denizi'ne bakarken benzer bir havada burayı gemiyle geçişimizi düşünüyordum. Dahası Folkestone'un çam ağaçlarıyla bezeli sahili bana şimdi tarih olan Suadiye'de oturduğumuz çamlık siteyi ve lodos günlerde karaya çarpan dalgalı denizi hatırlatıyordu.

Çocukluğun mesut hatıralarını kelimelere dökebilme sanatını ilk olarak Abdülhak Şinasi Hisar'ın edebiyatında keşfettiğim zaman Edinburgh Üniversitesi'nin Müzik Fakültesi'nde öğrenciydim. Hisar'ın şiirsel bir düzyazıda kaleme alınmış olan Proustvari eserlerini her okuyuşta onun geçmişin seslerini, kokularını ve hislerini tattırmaktaki mahareti beni daha da büyülüyordu. Bu hislerle onun *Boğaziçi Mehtapları* kitabı üzerine bir keman konçertosu bestelemiştim. 2002'de ahababım Lady Lucinda Mackay Kraliçe II. Elizabeth'in 50. Altın Jübilesi için benden tek bölümlük bir orkestra eseri sipariş etmişti; bu eser tamamlandıktan sonra notası Buckingham Sarayı'na yollandı. Seneler sonra ise bu eseri tekrar elden geçirek ve dört yeni bölüm daha ekleyerek *Kayıp Seslerin İzinde* adını verdiğim bir senfoniye dönüştürdüm. İngiliz yazar John Betjeman *Summoned by Bells* adını taşıyan otobiyografik şiirinde “çocukluk yılları, rasyonel yaşların karanlık saati çökmeden önce hissedilen sesler, kokular ve görüntülerle ölçülür” der. Senfoninin birinci bölümü bir çocukluk hayalini gerçekleştirmek üzere yola çıkılarak hayata atılmanın öyküsünü anlatır. Ancak bu yolculukta fırtınalı ve dalgalı denizler gibi rasyonel yaşların saati de çok uzaklarda değildir.

II. Adagio

“Bizden önce pek çok kişinin basıp geçtiği yollardaki kapı direkleri ve parke taşları üzerine karalanmış göçebe bir dil gibi belki de bütün aşklarımız sadece ipuçları ve sembollerden oluşur”.

Evelyn Waugh, *Brideshead Revisited*

“Unutma hayatta sayısız derecede parıldayan ödüllere var, ancak bunların aranması gerekir. Düşün, ama fazla düşüncelere takılı kalma, daha ziyade Castle Howard’ı ara ve aramaya devam et...”; Evelyn Waugh’un *Brideshead Revisited* romanını okuduktan sonra bir arkadaşım elime böyle bir pusula tutuşturmuştu. Waugh’un romanı iki defa ekrana taşındığı zaman Marchmain ailesinin yaşadığı Brideshead Kalesi’ni canlandırmak üzere Yorkshire’daki Castle Howard film seti olarak kullanılmıştı. Burayı *Türkiye Mektupları* ile bilinen Lady Mary Montagu de zamanında ziyaret etmişti. Her ne kadar esasında *Brideshead* Waugh’un kaldığı Madresfield Court mâlikanesi ve Beauchamp ailesinden esinlenerek kaleme alınmış da olsa filmlerle olan bağından dolayı Castle Howard artık kitapla özdeşleşmişti. Orayı ziyaret etmek benim için romana adım atmak gibi bir histi. Kitapta birinci bölümünün başlığı olan “Et in Arcadia Ego” – “o cennette bir zamanlar ben de vardım” cümlesi bir tek sanki orada anlaşılabilir gibi geliyordu.

2011 Şubat’ında işte bu hislerle ve elimde o pusulayla, yağmurlu bir günde tek başıma Castle Howard’ı ziyaret ettim ve aynen kitapta Sebastian’ın Charles’a Brideshead Kalesi’ni gezdirdiği gibi mâlikaneyi özel olarak bir rehberle gezdim. Senfonimin ikinci bölümüne konu olan bu ziyareti bir makalede şöyle aktaracaktım: “Puslu Yorkshire tabiatını aşarken kendimi 1920’lerden kalma bir Morris-Cowley içinde hayal ediyorum; karanlık bulutlar az sonra başlayacak olan yağmurun habercisi oluyor. Birbiri peşi sıra kıvrılarak uzanan yeşil tepeleri bir vadiden diğerine aşip giderken, aniden iki tarafını kayın ve ıhlamur ağaçlarının sıraladığı heybetli ve düz bir eksende giden, inişli çıkışlı bir yola geliyoruz. Castle Howard malikânesinin hududuna varmış olduğumuzu o tabiatın ortasında tek başına ve romantik bir havada duran dev bir Roma sütunu boyutlarındaki görkemli bir anıt bizlere müjdeliyor [...] Bir tarafta eski Mısır’ı hatırlatan bir piramit, diğer tarafta bir dilikitaş, uzakta anıtsal bir lahit, yanbaşında serbest öğledenonralarınızda, ruh ikizi hayat arkadaşınızla birlikte, basamaklarında oturarak insan maneviyatını zenginleştiren klasik kitapları sonsuza dek okumayı tasavvur ettiğiniz Romalıların Ay Tanrıçası Diana’ya ithaf edilmiş Dört Rüzgar Tapınağı ve bütün bu görkemlin içerisinde sahnedeki yeri milimetre ile tesbit edilerek yerleştirilmiş olan ve önündeki göle akisleri vurarak majestik bir şekilde sisler arasında duran Castle Howard. Hayali *Brideshead*’in saklı dünyasına atılan, ama artık şahsım açısından hayal olmaktan çıkmış ilk ve gerçek somut adım”.

III. Allegro giocoso - Largo doloroso

“Sihirli dünya ile bize gerçek gözükten dünya arasında sonsuza dek asılı duran kuştüyü kadar ince, cam gibi şeffaf, demir gibi kuvvetli bir perde var. O perde üzerinde sihirli halkalar, nazar boncukları, ya da benzeri şeylerle işaretli zayıf noktalardan bir tanesini insanlar buldukları anda ise neredeyse her şeyin olması mümkündür”.

Edith Nesbit, *Sihirli Kale*

Evimin yakınlarındaki Saltwood Kalesi’ne sık sık yürürüm; ormanın içerisinde bir anda ağaçların arasında yükselen kale burçlarını her gördüğümde ise çocukluğumda maketiyle oynadığım benzer oyuncak bir kaleyi ve kendisi gibi tek bacak üzerinde durduğunu gördüğü balerine aşık olan Hans Christian Andersen’in *Kurşun Asker* hikâyesindeki o kahraman askeri hatırlarım. Andersen “bütün dünya bir dizi mucizeden oluşur ... ama biz bunlara o kadar alışığızdır ki hepsi bize sıradan şeyler gibi gelir” demiş. Belki de bu mucizeyi en çok Saltwood’a yapılan o yürüyüşlerde hissederim; çocukluğumda Suadiye’den yola çıkarak hayalini kurup aradığım kaledir burası.

Ama kabullenilmesi gereken bir gerçek daha vardır; Çaykovski’nin bir mektubunda dile getirdiği bir gerçektir bu: “Dinlenerek etrafa bakmak keyiflidir. Her yer hatıralarla doludur. Genç kanın kaynadığı, hayatın tatmin edici olduğu anlardır onlar; aynı zamanda acı hatıralar vardır, tesellisi olmayan kayıplar. Bütün bunlar artık çok geride kalmıştır. Geçmişe sarılmak hem hüznün verir, ama aynı zamanda tatlıdır”.

“Aşk olmadan kalplerimiz için dünyanın ne anlamı var? Işığın olmayan bir projeksiyon makinesi olabilir mi? Alevi içinde canlı tutmalısın ve işte o zaman en parlak şekiller beyaz duvara vuracaktır. Ve eğer aşk sadece bize uçup giden gölgeleri dahi gösterebiliyorsa, onlara sarıldığımız zaman çocuklar gibi mutlu bir halde bu harika hayallerle sürüklenip gideriz”.

Johann Wolfgang von Goethe, *Genç Werther'in Acıları*

Londra'nın Royal Festival Hall'unda Mahler'in 5. Senfonisi'nin seslendirildiği bir konserin ardından trenle döndüğüm bir akşam kıyıya yaklaşırken dışarıdaki yoğun sisi farketmiştim. Saltwood Kalesi yakınlarındaki Sandling İstasyonu'ndan geçerken buraya ait eski bir kartpostalda gördüğüm ve uzakta yaklaşan buharlı treni hatırladım. Virginia Woolf hatıra defterine “Hava yoğun sis ve soluk güneş ışığı arasında gidip geliyor; benim düşüncelerim de aynı süreçte işliyor” diye yazmış.

O an ben de benzer bir ruh hali içerisindeydim; tıpkı Dyrham Park'ın sisli kapılarını gördüğüm bir fotoğrafa baktığım anda hissettiğim gibi. Bristol yakınlarındaki bu meşhur mâlikaneyi hiç ziyaret etmemiştim; ancak Merchant Ivory'nin, Kazuo Ishiguro'nun *Remains of the Day* romanının sahnelerini beyaz perdeye taşıırken set olarak kullandıkları bu ev ve o kapılar zaten şuurumda ölümsüzleşmişti.

“Pöllat Vadisi yakınlarındaki eski bir kale harabesi olan Hohenschwangau'yu Alman şövalyelerinin otantik kale mimarisine uygun olarak yeniden inşa ettirmeyi düşünüyorum ve itiraf etmeliyim ki bir gün orada yaşamayı çok arzu ediyorum [...] burada hangi saygıdeğer dostu ağırlamayı arzu ettiğimi biliyorsun; burası bulunabilecek en güzel yer; yüce ve ulaşılamaz; dünyaya, selâmet getiren, iyilik yapan o kutsal dosta layık bir tapınak”.

Bavyera Kralı II. Ludwig'den Richard Wagner'e mektup, Mayıs 1868

Bavyera Kralı II. Ludwig'in peri masalı şatolarını defalarca ziyaret ettim; hatta bir defasında akşam vakti çökerken, Neuschwanstein ve Hohenschwangau Kaleleri'nin görkemli konumlarından yükselen burçlarının silüetine karşı, Alpsee'de yüzdüm. Bir defasında da Neuschwanstein'da verilen *Lohengrin* operasının bir konser temsiline katılmışım. Konser arasında kalenin Alpler'e bakan balkonuna çıktım; Ludwig'in yalnız dünyasını, mehtaplı gecelerde 18. yüzyıl üniformaları içerisinde kendisine eşlik eden askerleriyle birlikte onu karda kızıyla giderken hayal ettim, yaratılmasına vesile olduğu şatoları ve sanat eserlerini düşündüm.

O balkonda dururken bütün ömrümü geçmişin kayıp seslerini ve hayatlarını arayarak bulmaya vakfettiğim çok iyi bilincindeydim ve belki de en büyük kayıp zaman takipçisini, Illiers-Combray'deki çocukluk evini de ziyaret ettiğim, Marcel Proust'u hatırladım. Onun şu sözleri kulaklarımda çınlamaya başladı: “Gerçek keşif yeni yerler aramak değil, buraları yeni gözlerle görmektir” ve o yeni gözlerle senfonime başladım.

EMRE ARACI

Besteci, orkestra şefi ve müzik tarihçisi Emre Aracı Edinburgh Üniversitesi Müzik Fakültesi'nden Ahmed Adnan Saygun'un hayatı ve eserleri üzerine yazdığı doktora tezi ile mezun oldu. *Osmanlı Sarayı'ndan Avrupa Müziği, Savaş ve Barış: Kırım 1853-56, Boğaziçi Mehtapları'nda Sultan Portreleri ve İstanbul'dan Londra'ya* CD'lerini kaydetti. Bu albümlerden bazı seçkiler *Invitation to the Seraglio* (Warner Classics) ve *Euro-Ottomania* (Brilliant Classics) adları altında tekrar basılarak *The Gramophone Dergisi*'nden övgü aldı. *Ahmed Adnan Saygun - Doğu Batı Arası Müzik Köprüsü* (2001), *Donizetti Paşa - Osmanlı Sarayının İtalyan Maestrosu* (2006), *Naum Tiyatrosu - 19. yüzyıl İstanbulu'nun İtalyan Operası* (2010), *Kayıp Seslerin İzinde* (2011), *Yusuf Ağâh Efendi, 18. yüzyıl Londrası'nda ilk Türk Büyükelçi* (2013) ve *Elgar Türkiye'de* (2014) kitaplarını yazan Aracı'nın besteleri arasında *Kayıp Seslerin İzinde* senfonisi dışında *Boğaziçi Mehtapları* keman konçertosu ve librettosunu kaleme alarak partisyonda yer alan özgün bestelerini kısmen derleyerek, düzenlemesini yaptığı *V. Murad* balesi bulunmaktadır. Birleşik Krallık'ta yaşayan Emre Aracı çalışmalarını Çarmıklı Ailesi ve Nurol Holding desteği ile sürdürmektedir.

Composer, conductor and music historian Emre Aracı received his PhD from the University of Edinburgh, writing his thesis on the life and works of the famous 20th-century Turkish composer Ahmed Adnan Saygun. His CDs include *European Music at the Ottoman Court, War and Peace: Crimea 1853-56, Bosphorus by Moonlight* and *Istanbul to London*, also released as compilations under the titles of *Invitation to the Seraglio* (Warner Classics) and *Euro-Ottomania* (Brilliant Classics), which received praise from *The Gramophone*. Aracı is also the author of six books, all published in Turkey: *Ahmed Adnan Saygun* (1999), *Donizetti Pasha, Master of the Sultan's Music* (2006), *Naum Theatre* (2010), *Kayıp Seslerin İzinde* [*In search of Lost Sounds*] (2011), *Yusuf Ağâh Efendi, the first Turkish Ambassador in London* (2013) and *Elgar in Turkey* (2014). Apart from the symphony *In Search of Lost Sounds*, his creative output includes a violin concerto, *Bosphorus by Moonlight*, as well as the libretto and part arrangement of the ballet score *Murad V*. Based in the United Kingdom, he continues his research under the patronage of the Çarmıklı family and Nurol Holding.

Emre Aracı by the Charles Bridge, Prague, on the day the recording was completed, 14 February 2016
Prag'da kaydın tamamlandığı gün Charles Köprüsü kıyısında, 14 Şubat 2016

Recording session at the Czech Radio Studio No. 1, Prague
Ček Radyosu'nun 1. Stüdyosu'nda kayıt esnasında
(Photograph: Petr Pýcha)

Bu kayıt **Çarmıklı Ailesi** ve **Nurol Holding**'in değerli katkılarıyla gerçekleştirilmiştir.
*This recording has been most generously sponsored by the **Çarmıklı family** and **Nurol Holding, Inc.***

In Search of Lost Sounds Symphony © 2016 Dr Emre Aracı All rights reserved

FILMharmonic Orchestra, Prague

Conductor: Adam Klemens

Music Producer: Sylva Smejkalová

Sound Engineer: Jan Kotzmann

Assitant Engineer: Čeněk Kotzmann

Orchestra Contractor and Recording Manager: Petr Pýcha (MUSA Prague)

Producer: Hasan Saltık, Kalan Music

Graphic Design: Negrican Birlik

Printing: FRS

Recorded at the Czech Radio Studio No. 1, Prague, Czech Republic, 13 and 14 February 2016
Edit, mix and mastering at MUSA Editing Room, Prague, Czech Republic

Cover photograph: "The gates of Dyrham Park in fog" © 2015 James G. Millward

All rights of the producer and of the owner of the work reproduced reserved. Unauthorised copying, hiring, lending, public performance and broadcasting of this record prohibited.

*Emre Aracı, Adam Klemens and Sylva Smejkalová during the recording session at the Czech Radio
Çek Radyosu'nda kayıt esnasında
(Photograph: Petr Pýcha)*

